

Tehodla so tež czi Pharisajszy tak jara pohorschuja. Pšchetoz woni šudža po Sakoni, a hidža Njechi a Njeschnikow; a myšla šebi, so je to pšhecziwo Sakonju Božemu, so ton Knes stajkimi Stosznikami jw a piše, a so po nich horje bere. A je wjerno, so može so tedom jedyn šobnje horschicž, dyž widzi, so so njeschto pšhecziwo Bohu czini. A Rosom ton runje wohn tež tak šudži. Ale šchto je? Na czimž so czi Pharisajszy tudy pohorschuja, na tym so tež Ludžo hišcže dženšnišchi Džen pohorschuja. Pšchetoz tak rucžje hač my Božu Nadu kwalimy a pošbjehujemy, wola a rješka kojždy na nas: So Ludži stajkim Prjedowanjom šjenich a kroblych šezinimy, so nicžoho Dobreho neczinja. Tak so czi Židži, to je, czi Štutfarjo, kotšiz se Sakonjom wokolo du, to Ewangelion ja nekmane Prjedowanje džerža; czi Bohanjo pak, to šu czi šwjetni secherni Gzlowekojso, maju jo sa zylje nemdre. Tamni haruja na njo jako na Kezarstwo; czi pak so jemu šmjeja, a jo hudlujaj, jako luyje a nerosomne Šdacžje. Tamni jo džerža sa Hanenje Bože; czi pak sa Basnicžku. Ale ta šcheshizijanska Žyrkej a jejna Łowa, našch luby Knes Krystus, nima teho Kędžby a nepošlucha ani šprawym Buchom na Hanenje, ani šljewym na Szypjecžje; ale pokazje kojždeho na tu prawu Wjeru a cžeszi štym šwojeho nebeskeho Wotža.

Kajž ja praju, rjane a troschtnje Šnamjo je mi to, dyž moj luby Knes Jesus Krystus tak šredža beš Žlonikami šedži, kajž dobry Łowarišch, kotryž šwoj Łošcht a Wefelše nadnimi widzi, a wutrobnje rad šnimi wokolo šhodži. Tu Kwilu pak šteja czi Pharisajszy našdala šizalše ladajo, burežo a šmorczo, šudža a tamaju wobej, Krystuša, našcheho Knesa, a tych bohich Njeschnikow. Krystuša zedža woni po Sakonju šudžicž, hač won tola od Sakonjom ani nemože ani nochže byč; pšchetoz won je Knes teho

Sakonja, a je tehodla na Semju pšchischol, so by naš wot Sakonja wumol. To je ta prjenja Šchtuka teje Historije, a to džiwnje Powołanje teho Žlonika Mattheja k Žapostolej a k Šzenikej, k Wopokasanju: So so Krystus po Njeschnikach horje bere, a jim rad pomha.

II. Ta druha Šchtuka je to Prjedowanje Jesuškowe. Pšchetoz jako czi Pharisajszy to Pohorschenje pšchi šebi šchowacž nochžychu, ale so na jeho Wucžomnikow wušypachu, a knim džachu: Gžohodla jw wasch Mišchter s Žlonikami a s Njeschnikami? Da tež dyrbešche so ton Knes šwojich Wucžomnikow dla samolwicž, so by to Pohorschenje pola nich wišajo newostalo. Won rošdžjeli to Samolwenje do dweju Šhtufow. Ta prjenja je po Rosomi wopokasana. Ton Knes ze štym pokasacž, so to jeho Šamt je, Njeschnikami wokolo šhodžicž; tehodla dyrbja woni jeho na Pokoj wostajicž, a jemu do jeho Šamta neryčecž.

Štrowym neje treba Łjekarja, praji won, ale Šhorym. Jako by zyl rez: Kak by so wam špodobalo, dy byšcže wy šhori na Łožu ležjeli, a Łjekar by pola was byl, a njechtu zyl teho Łjekarja wot was wotehnacž, a jeho pola was newostajicž? Pšchetoz Łjekar a Šhorj šlušchataj romadu. Tehodla runje kajž so Šhorj Łjekarja šminycž nemože, tak tež dyrbi Łjekar rad pola Šhorjch byč. A šchtuzyl to Łjekarejša što mjecž, so rad pola Šhorjch je, ton dyrbjal wjeszje Blasen, aby rošny šawješny jedojcžje šty Gzlowek byč, kotryž temu Šhoremu jeho Štrowošz nepošcheše. To je rosomnje wot teje Wjezy rycžane, a czi Pharisajszy nemoža nicžo pšhecziwo temu prajicž, woni jo dyrbja sa dobre šudžicž.

Kędžbuj pak dale, kak ton Knes to Pšchirunanje wuloži. Won ze tak wele rez: Šchtuz